

LA desCOBERTA.

Entrevista a Roger Vinyeta

Laura Aranalde. Comunicació en Salut

‘Ecollir Medicina de Família ha estat l’encert màxim.

És la medicina de veritat i també la del futur perquè malgrat tots els avenços tecnològics possibles sempre necessitaràs algú que t’expliqui les coses, algú que coordini els diferents nivells assistencials, algú que et transmeti confiança... Sempre necessitaràs un director d’orquestra, i aquest és el metge de família’

Treballador incansable, tenaç, amb valors i una gran dosi d’esperit crític, el Dr. Vinyeta és fill d’una saga familiar de metges, la 3a generació, precedit del seu avi, que era metge de poble i de pare traumatòleg (i seguint la descendència, el seu fill gran s’està preparant per ser la 4a generació). Des de sempre havia volgut ser metge, fins que seguint el seu somni, el juny de 2002 va acabar medicina de família, una especialitat de la que tot i no ser la seva preferència inicial, se’n sent molt orgullós.

La medicina de família m'ha permès fer una feina impagable, passar-m'ho bé fent el que m'agrada i defensant la medicina de tota la vida: la medicina aplicada a les persones, perquè tractem les persones, no tractem les malalties.

Va començar la seva carrera professional a l'EAP Osona Sud-Alt Congost (EBA Centelles), i des d'aleshores ha desenvolupat la seva plenitud professional en el món de les Entitats de Base Associativa, les EBA, compaginant a més en els darrers 5 anys l'assistència a la consulta amb la gestió del centre.

El 2003 es va incorporar a l'EAP Sarrià Vallvidrera Les Planes, entitat en la que treballa i serveix des de fa 21 anys. El 2019 va assumir la Direcció Assistencial del centre i des del 2021 n'és el Director General.

Un gir en la teva carrera professional.

Volia fer traumatologia i vaig estar treballant dos anys com a resident quirúrgic a l'Hospital Universitari de Vic, on vaig descobrir que la part de consulta i relació amb les persones m'agradava molt! A partir d'aquí vaig decidir-me per la medicina de Família i Comunitària.

Conèixer diferents realitats territorials què t'ha aportat en el tracte amb els teus pacients.

Vaig estar nou mesos treballant a l'EBA Centelles i 6 anys fent-hi guàrdies. L'àmbit rural és enriquidor com pocs! M'ha donat una visió més oberta del que és la medicina de família. A més vaig fer la residència a Torreforta, un barri molt deprimit de Tarragona, i conec la vessant de com orientar la medicina de família en funció del nivell socioeconòmic, perquè vaig aprendre a gestionar molts casos socials complexos. I ara en canvi estic al CAP Sarrià que és d'un nivell socioeconòmic elevat... però jo no m'oblido de la realitat.

Ser metge amb habilitats de lideratge i gestió.

En el meu cas, vaig començar com metge de família ras. Vaig accedir a direcció perquè essent ja soci, suposo que per la meua manera de ser, els meus companys i companyes van pensar que podria fer la feina bé. Les ganes i el compromís son imprescindibles, i un cop ets dins, en vas aprenent. L'experiència de direcció és una experiència impagable per mi. Ara tinc una motxilla que està molt més plena! No crec que les EBA hagin de promoure l'empoderament directiu a partir de seleccionar determinades persones, però sí han de facilitar un entorn de treball en què **el lideratge surti de manera natural, espontàniament, el que molt possiblement portarà a tenir ganes d'implicar-se en la gestió.** Perquè per imposició no funcionarà.

El sentit del deure del metge.

Totalment lligat al concepte de professionalisme i al compromís amb la societat. Nosaltres som professionals, entès com les persones que tenim la capacitat per practicar la medicina i la societat ens ha atorgat aquest dret perquè només nosaltres podem fer-ho, el que ens trasllada alhora una gran responsabilitat, justament perquè **ens han designat com a garants del servei**. Hem d'ajudar a les persones en el seu camí amb el seu problema de salut. Això evidentment també ho fan la resta de professionals que treballen a la primària: infermeria, treball social, TCAI... són gent amb una altíssima responsabilitat. Però el metge va més enllà que la resta perquè som qui acaba decidint i executant, som la part final d'una cadena de valor molt important, de professionals d'alta capacitat.

‘Ser crític et fa pertànyer a la societat científica’

Molt actiu i participatiu en societats científiques.

Sempre hi he estat vinculat, des que vaig començar la residència. De setembre del 2001 a maig del 2002, vaig ser vocal de residents de la SEMFyC. A l'entrar, de les 17 societats científiques federades de la SEMFyC només hi havia representants de residents a 11 societats, i quan vaig marxar-ne totes les societats científiques havien designat un resident representant, fet que me n'orgulleix de la meva tasca allí dins. I del 2007 al 2009 vaig ser vocal primer de la CAMFiC portant tota l'organització dels grups de treball.

Requisits per formar-ne part.

Per implicar-te en un rol de representant de la professió has de tenir capacitat crítica i de lideratge. Jo preguntava, feia, qüestionava les coses... i cal aquesta actitud. Em refereixo a la crítica constructiva, d'algú que et digui quan una cosa no està bé i a més et proposi una solució. Per això les societats científiques tenen falta de recanvi, perquè no és fàcil trobar gent amb capacitat per fer créixer el grup i l'àmbit d'acció de l'especialitat.

Normalment qui acaba treballant en un equip autogestionat és perquè té esperit crític. La prova és que uns quants professionals de les EBA han tingut rols importants en les societats científiques: el Dr. Sellarès, el Dr. Vilatimó, i actualment la presidenta de la SEMFyC, la Dra. Remedios Martín, és metgessa de família al CAP Vallcarca.

Formació i docència amb segell de qualitat

La docència en un centre autogestionat.

Té **el valor afegit de l'autonomia de gestió**. És a dir, fent un servei públic pots explotar de diferent manera el concepte de què vol dir ser un professional de la

medicina. Això, en una entitat pública entres en una roda de producció on tot és molt normatiu “toca fer això” i en una entitat autogestionada assumeixes un rol d'autogestió, on tu has d'entomar el teu camí amb més llibertat i flexibilitat. Ara bé, més llibertat també vol dir més responsabilitat.

Permet retenir talent?

Crec que si, perquè els residents tenen inquietuds, es mouen, coneixen altres àmbits i especialitats, i quan poden comparar, llavors tenen interès en l'autogestió.

El CAP Sarrià és centre adherit a UDACEBA des del 2019. Què n'espereu? Que traslladi la manera de fer d'una entitat autogestionada a una formació reglada perquè els professionals especialistes que surtin, tinguin més competències de les esperades de la formació pròpiament dita. Vindria a ser un *plus* diferencial que permeti identificar que els residents han estat formats a UDACEBA, és a dir, **un segell de qualitat diferent, exportable i sobretot d'orgull de totes les organitzacions que en formem part.**

Determinant, vital i ric en valors. Arreu i sempre

Fora de l'àmbit professional també ets crític en el teu dia a dia?

Soc un corcó... de vegades fins i tot una mica insuportable. A casa ja m'ho diuen...

La teva filosofia vital.

Modèstia absoluta. Penso que s'ha de ser molt honest amb un mateix i amb els altres, sobre qui ets i què pots fer. Ser un referent s'ha de guanyar cada dia... els altres son els que ho decidiran per tu, però per si cas, que t'agafi sempre treballant, amb actitud col·laboradora i participativa, defensant el que tu creus.

Et consideres l'ànima de la festa?

A mi les coses m'han de sortir de dintre, i mai tinc la intenció de ser l'ànima de la festa. Però de vegades ho soc en moments inoportuns, quan una cosa no m'agrada, em fa parlar més del compte i amb massa vehemència. Llavors acabo sent protagonista involuntari.

Un consell per ser millor persona.

No soc ningú per donar un consell, no adoctrino. Fes el teu camí. Sigues coherent amb tu mateix. Reconeix amb el que ets bo, accepta amb el que ets dolent i viu amb això.

Citació

Autora: Aranalde Vila-Masana, Laura

Títol: La desCOBERTA. Entrevista a Roger Vinyeta Cotes

Revista: APSalut. Volum 12. Número 3. Article 249

Data: 02 de setembre de 2024